

Forslag

til

Lov om optagelse af et stats-præmieobligationslån.

Fremsat den 6. februar 1958 af *finansministeren*.

§ 1.

Til erstatning for det i henhold til lov nr. 123 af 23. marts 1948 emitterede stats-præmieobligationslån, der forfalder til tilbagebetaling den 20. juni 1958, optages et nyt stats-præmieobligationslån på 100 mill. kr.

§ 2.

Det nye lån optages på den måde, at gyligheden af de i henhold til lov nr. 123 af 23. marts 1948 udstedte 2 mill. stykker præmieobligationer hver af pålydende værdi 50 kr. forlænges på uændrede vilkår for en 10-årig periode fra den 20. juni 1958 at regne.

Obligationerne, der ikke bærer rente, deltagers fortsat i halvårslige præmieudlodninger til et beløb af 1 750 000 kr. Præmiebetaling foregår på grundlag af udtrækning mellem lånets samtlige obligationer.

§ 3.

Obligationsejere, der ønsker deres præmieobligationer indløst, er fra den 20. juni 1958 berettiget til at få obligationerne betalt

af statskassen med den pålydende værdi uden fradrag af skat eller afgift til staten.

§ 4.

De præmieobligationer, som måtte blive indløst inden den 20. juni 1968, betragtes som overtaget af finansministeriet og kan af finansministeren straks eller senere afhændes til dagskurs.

§ 5.

De i lov nr. 123 af 23. marts 1948 §§ 2, 3, 4, 5 og 6 indeholdte regler finder tilsvarende anvendelse på de i henhold til denne lov i omløb værende præmieobligationer.

§ 6.

Præmieobligationer i henhold til denne lov, som ikke er indløst inden den 20. juni 1971, er forældet.

§ 7.

Finansministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for denne lovs gennemførelse og administration samt til at afholde de dermed forbundne udgifter.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den 20. juni 1958 forfalder det i medfør af lov nr. 123 af 23. marts 1948 optagne stats-præmieobligationslån på 100 mill. kr. til tilbagebetaling. Dette lån blev i sin tid optaget som et led i bestræbelserne for at begrænse pengeregigheden samt for at stimulere opsparingslysten i videre kredse. Denne hensigt blev nået, idet emissionen af lånet blev gennemført med begrænsninger af salget af obligationer

til den enkelte, og kunne i øvrigt afsluttes kort tid efter åbningen. I hele lånets løbetid har den udbredelse, obligationerne har fået, ytret sig derved, at udbuddet af obligationer har været meget ringe, og den børsnoterede kurs har som følge heraf været relativt høj. Da det må anses for ønskeligt at fastholde den private opsparing, der er sket ved optagelsen af præmieobligationslånet af 1948, foreslås

der i § 1 optaget et nyt præmieobligationslån af samme størrelse som det forfaldende.

Lovforslagets § 2 fastsætter de nærmere vilkår, hvorunder det nye lån optages. Det foreslås at forlænge gyldigheden af de i medfør af den fornævnte lov udstedte obligationer for en ny 10-årig periode, således at den, der måtte ønske fortsat at være delagtig i præmieudbetalinger af samme størrelse som hidtil, kan opnå dette alene ved at beholde sin obligation, uden at nogen foranstaltning fra hans side er nødvendig. Forslaget går således i hovedsagen ud på, at det nye præmielån optages med den eksisterende obligationsmasse som grundlag og på fuldstændig samme vilkår som det tidligere lån.

Da obligationerne efter deres indhold forfalder til betaling den 20. juni 1958 og derfor efter almindelige regler vil kunne kræves indløst indtil forældelsesfristens udløb den 20. juni 1968, er det ved § 3 fastslået, at den forlængede gyldighed af obligationerne ikke er til hinder for, at disse desuagtet af deres ejere kan kræves indløst i hele lånets løbetid.

Med henblik på de obligationsejere, der ikke måtte ønske at deltage i yderligere præmietræknin-
ger og derfor enten straks ved forfaldstid eller senere ønsker deres obligationer indløst, tillægges der efter

§ 4 finansministeren bemyndigelse til at overtage sådanne obligationer og eventuelt søge disse afsat på ny til dagskurs.

Lovforslagets § 5 forlænger gyldigheden af de i den oprindelige lovs §§ 2, 3, 4, 5 og 6 indeholdte bestemmelser om notering på navn, om udelukkelse af adgang til at søge bortkomne obligationer mortificeret m. v., om begrænsninger i adgangen til at adskille gevinstretten fra en obligation samt om udredelse af afgift til staten af præmiebeløb over 200 kr.

Efter almindelige forældelsesregler ville den foreslåede forlængelse af præmieobligationernes gyldighed medføre, at kravet om tilbagebetaling af obligationernes pålydende først forældedes i 1978. Da det imidlertid vil være af betydning for den af finansministeriet etablerede ordning med hensyn til behandlingen af anmeldelser om bortkomne obligationer, at der åbnes adgang til at foretage endelig afvikling af lånet inden for en kortere periode, foreslås forældelsestidspunktet i § 6 fastsat til den 20. juni 1971. Dette svarer til tidspunktet for forældelsen af de senest udtrukne præmier og er i øvrigt i overensstemmelse med en almindelig tendens til fastsættelse af kortere forældelsesfrister.